

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 6 rozporządzenia nr 714/2009 ⁽¹⁾ ma zastosowanie we wszystkich przypadkach, w których osoba uzyskuje przychody wynikające z alokacji połączenia wzajemnego, niezależnie od okoliczności, czy też ma on zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy osoba która uzyskuje takie przychody jest operatorem systemu przesyłowego w rozumieniu art. 2 ust. 4 dyrektywy o rynku energii elektrycznej?
- 2) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze art. 16 ust. 6 rozporządzenia nr 714/2009 ma mieć zastosowanie wyłącznie do operatorów systemów przesyłowych, to czy przedsiębiorstwo, które obsługuje jedynie połączenie wzajemne, jest operatorem sieci przesyłowej?
- 3) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze lub drugie art. 16 ust. 6 rozporządzenia nr 714/2009 ma mieć zastosowanie do przedsiębiorstwa, które obsługuje jedynie połączenie wzajemne, to czy koszty związane z obsługą i utrzymaniem połączenia wzajemnego mogą być w każdym wypadku postrzegane jako inwestycje w sieć w celu utrzymania lub zwiększenia zdolności przesyłowych, o czym mowa w art. 16 ust. 6 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia nr 714/2009?
- 4) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze lub drugie art. 16 ust. 6 rozporządzenia nr 714/2009 ma mieć zastosowanie do przedsiębiorstwa, które obsługuje jedynie połączenie wzajemne, to czy organ regulacyjny na podstawie art. 16 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia nr 714/2009 może zatwierdzić wykorzystanie przychodów z alokacji połączenia wzajemnego w celu uzyskania zwrotu [z inwestycji] lub – jeżeli odpowiedź na pytanie trzecie jest przecząca – w celu obsługi i utrzymania, przez przedsiębiorstwo, które obsługuje jedynie połączenie wzajemne, a które posiada metodę ustalania taryf, przy czym nie ma klientów dokonujących bezpośrednio opłat sieciowych (taryf), które mogłyby zostać obniżone?
- 5) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze lub drugie art. 16 ust. 6 rozporządzenia nr 714/2009 ma mieć zastosowanie do przedsiębiorstwa, które obsługuje jedynie połączenie wzajemne, a w świetle odpowiedzi na pytanie trzecie i czwarte spółka nie może wykorzystywać przychodów wynikających z alokacji połączenia wzajemnego do obsługi lub utrzymania ani do uzyskiwania zwrotu [z inwestycji], lub jeżeli spółka może wykorzystywać przychody do obsługi lub utrzymania, ale nie do uzyskiwania zwrotu [z inwestycji], to czy zastosowanie art. 16 ust. 6 rozporządzenia nr 714/2009 do przedsiębiorstwa, które obsługuje jedynie połączenie wzajemne, jest sprzeczne z przewidzianą prawem Unii zasadą proporcjonalności lub jakąkolwiek inną obowiązującą zasadą?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009 L 211, s.15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Łukowit (Bułgaria) w dniu 17 lipca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko EP

(Sprawa C-467/18)

(2018/C 352/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Łukowit

Strona w postępowaniu głównym

EP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy niniejsze postępowanie dotyczące stosowania przymusowych środków leczniczych stanowiących formę przymusu państwowego wobec osób, co do których prokurator ustalił, że dokonały czynu szkodliwego społecznie, jest objęte zakresem stosowania dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2012/13/UE ⁽¹⁾ [z dnia 22 maja 2012 r.] w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym oraz dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2013/48/UE ⁽²⁾ [z dnia 22 października 2013 r.] w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym [i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności]?
- 2) Czy bułgarskie prawo procesowe, regulujące szczególne postępowanie dotyczące stosowania przymusowych środków leczniczych zgodnie z regułami określonymi w art. 427 i nast. Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego), w którym nie przewidziano możliwości zwrócenia przez sąd sprawy prokuratorowi wraz ze wskazówkami w celu usunięcia popełnionych istotnych naruszeń proceduralnych w toku postępowania przygotowawczego, lecz wyłącznie możliwość uwzględnienia wniosku o zastosowanie przymusowych środków leczniczych lub oddalenia go, stanowi skuteczny środek ochrony prawnej w rozumieniu art. 12 dyrektywy 2013/48/UE i art. 8 dyrektywy 2012/13/UE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zapewniający danej osobie możliwość zaskarżenia przed sądem naruszeń jej praw w toku postępowania przygotowawczego?
- 3) Czy dyrektywa 2012/13/UE i dyrektywa 2013/48/UE mają zastosowanie do postępowań karnych (przygotowawczych), gdy prawo krajowe – Nakazatelno procesualen kodeks – nie zawiera pojęcia „podejrzanego”, a formalnie w toku postępowania przygotowawczego prokurator nie oskarża danej osoby w charakterze oskarżonego, ponieważ przyjmuje, że rozpatrywane zabójstwo zostało popełnione przez tę osobę w stanie niepoczytalności, i ze względu na to umarza postępowanie karne, o czym nie powiadamia tej osoby, wnosząc do sądu o zastosowanie wobec niej przymusowych środków leczniczych?
- 4) Czy osoba, co do której wniesiono o zastosowanie przymusowego leczenia, nabyła status „podejrzanego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy 2012/13/UE i art. 2 ust. 3 dyrektywy 2013/48/UE, gdy funkcjonariusz policji podczas pierwotnego przybycia na miejsce zdarzenia i pierwotnych czynności śledztwa w domu pokrzywdzonej i jej syna, widząc na ciele tego syna ślady krwi, przesłuchał go co do przyczyn zabicia matki i przeniesienia jej zwłok na ulicę, na które to pytania osoba ta udzieliła odpowiedzi, po czym funkcjonariusz policji założył jej kajdanki? Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy osobie tej należy jeszcze w tej chwili udzielić informacji określonej w art. 3 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2012/13/UE, a także w jaki sposób należy uwzględnić określone w art. 3 ust. 2 szczególne potrzeby osoby znajdującej się w podobnej sytuacji w ramach przedstawienia informacji, gdy policja wiedziała, że osoba ta jest dotknięta zaburzeniami psychicznymi?
- 5) Czy uregulowania krajowe dopuszczające faktyczne pozbawienie wolności wraz z przymusowym umieszczeniem w szpitalu psychiatrycznym w ramach procedury określonej w Zakon za zdraveto (ustawie o ochronie zdrowia) (stanowiące prewencyjny przymusowy środek nakładany w wypadku wykazania, że dana osoba cierpi na chorobę psychiczną i że istnieje zakładane, lecz niezrealizowane, ryzyko, iż osoba ta popełni przestępstwo), gdy faktyczną podstawę wszczęcia owej procedury stanowi czyn, co do którego wszczęto postępowanie karne przeciwko osobie umieszczonej w ośrodku leczniczym, są zgodne z art. 3 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] (UE) 2016/343 ⁽³⁾ [z dnia 9 marca 2016 r.] w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, a także czy w ten sposób dochodzi do obejścia prawa do rzetelnego procesu w wypadku aresztowania, odpowiadającego kryteriom określonym w art. 5 ust. 4 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – czyli procesu, w którym sąd ma uprawnienie do zbadania zarówno przestrzegania reguł proceduralnych, jak i uzasadnionych podejrzeń uzasadniających zatrzymanie, a także legalności realizowanego za pomocą tego środka celu, który to obowiązek ciąży na sędzię, gdy daną osobę zatrzymano w trybie Nakazatelno-procesualen kodeks[?]
- 6) Czy pojęcie domniemania niewinności w rozumieniu art. 3 dyrektywy (UE) 2016/343 obejmuje także domniemanie, że niepoczytalne osoby nie dokonały czynu szkodliwego społecznie, o który oskarża je prokurator, do chwili wykazania odmiennego stanu zgodnie z przepisami procesowymi (w postępowaniu karnym i przy przestrzeganiu prawa do obrony)?
- 7) Czy można przyjąć, że uregulowania krajowe, w których przewidziano różne uprawnienia sądu orzekającego w odniesieniu do zbadania z urzędu zgodności z prawem postępowania przygotowawczego w zależności od tego, czy:

- (1) rozpatruje wniesiony przez prokuratora akt oskarżenia, w którym twierdzi się, że określona osoba, która jest psychicznie zdrowa, dokonała zabójstwa (art. 249 ust. 1 w związku z art. 249 ust. 4 Nakazatelno-procesualen kodeks); lub
- (2) rozpatruje wniosek prokuratora, w którym twierdzi się, że osoba dokonała zabójstwa, lecz ze względu na stan psychiczny sprawcy nie popełniono przestępstwa, a także wnosi się do sądu o nałożenie środka przymusu państwowego w celu leczenia;

zapewniają gwarancje skutecznych środków ochrony osób wymagających szczególnego traktowania, zgodnie z wymogami określonymi w art. 13 w związku z art. 12 dyrektywy 2013/48/UE i w art. 8 pkt 2 w związku z art. 3 ust. 2 [dyrektywy] 2012/13/UE, a także czy różne uprawnienia sądu wynikające z rodzaju postępowania – określanego w zależności od tego, czy osoba wskazana jako sprawca posiada stan zdrowia psychicznego umożliwiający jej ponoszenie odpowiedzialności karnej – są zgodne z zasadą niedyskryminacji określoną w art. 21 ust. 1 karty?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. 2012, L 142, s. 1.
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności, Dz.U. 2013, L 294, s. 1.
- ⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Közpointi Kerületi
Bírószág (Węgry) w dniu 23 lipca 2018 r. – PannonHítel Pénzügyi Zrt. / WizzAir Hungary
Légiközlekedési Kft.**

(Sprawa C-476/18)

(2018/C 352/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pesti Közpointi Kerületi Bírószág

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: PannonHítel Pénzügyi Zrt.

Strona pozwana: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5–7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (zwanego dalej „rozporządzeniem”) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów dotkniętych zmianą rozkładu lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że w związku z tym mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli przewoźnik lotniczy informuje pasażerów o zmianie rozkładu lotów w przeddzień planowego dnia wylotu w pierwotnym rozkładzie lotów, a w konsekwencji zmiany pasażerowie ponoszą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny w stosunku do czasu przylotu przewidzianego w pierwotnym rozkładzie lotów, czyli przybędą do miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie planowanym przez przewoźnika lotniczego czasie przylotu?